

Stedfundne samt om, hvad der er Politiet bekendt angaaende Paagjældendes Bolig eller Opholdssted.

Gaar Politiets Opgivelse ud paa, at Paagjældende har Bopæl eller Opholdssted andetsteds i Riget, bliver Forkyndelsen at iværksætte der i Overensstemmelse med de foranstaaende Regler. Ser Politiet sig ikke istand til at opgive Paagjældendes Bopæl eller Opholdssted inden Riget, og kan det heller ikke opgives, om og hvor Paagjældende har Bopæl i Udlandet, er Parten berettiget til at lade Forkyndelsen eller Meddelelsen ske ved 3 Gange gjentagen Indrykkelse i den almindelige Tidende, som ved fgl. Anordning bestemmes til retslige Beskjendtgjørelser, hvorhos dog bliver at iagttage, at dersom det af Parten vides eller af Politiet er opgivet, hvor Paagjældende for Tiden opholder sig i Udlandet, skal Udsærdigelsen tillige tilstilles ham pr. Post i betalt Brev, der skal anbefales.

§ 113.

Har det været Parten bekendt, at Paagjældende har Bopæl i Udlandet, eller indeholder Politiets Paategning Angivelser, gaaende ud herpaa, skal Forkyndelsen eller Meddelelsen, uanset Bestemmelserne i foregaaende Paragrafs Slutning, altid foretages paa den ved Stedets Love hjemlede Maade. Parten kan fordrø, at Retten skal udstede de i saa Henseende fornødne Begjæringer til paagjældende fremnede Myndigheder. Skulde disse vægre sig ved at iværksætte Forkyndelsen eller Meddelelsen, er Parten berettiget til at gaa frem paa den i Slutningen af foregaaende Paragraf angivne Maade.

§ 114.

Parterne kunne vedtage, at et opgivet Sied skal agtes for Bopæl, og dette bliver da, forsaavidt der forefindes Personer, som enten ifølge § 111 ere pligtige at modtage Forkyndelsen eller erklære sig for befuldmægtigede hertil, ved Anvendelsen af de foregaaende Regler, at behandle som den virkelige Bopæl.

§ 115.

Den til Forkyndelsens eller Meddelelsens Foretagelse antagne Stævningsmand behøver ikke at godtgjøre sin Bemyndigelse til den enkelte Forretning for den eller dem, til hvem Forkyndelsen eller Meddelelsen sker.

De Personer, for hvem Stævningsmanden i Medfør af de foregaaende Bestemmelser mener at burde foretage Forkyndelsen eller Meddelelsen, kunne i Reglen ikke vægre sig ved at modtage den. Ubesøiet Nægtelse medfører Forpligtelse til at betale Udgifterne ved Forretningen. Stævningsmanden har derhos i heromhandlede Tilfælde strax at opfordre Politiet til at overtage Forkyndelsen eller Meddelelsen; den, der ubesøiet har nægtet at modtage Forkyndelsen eller Meddelelsen, skal da endvidere betale Politiet en passende af Politimesteren fastsat Godtgjørelse for den forarsagede Uleilighed.

§ 116.

De Personer, for hvem Forkyndelsen eller Meddelelsen ifølge § 111, ifr. § 114, foregaar, naar rette Vedkommende ikke træffes, ere pligtige at underrette denne om det Stedfundne, naar det kan ske uden Udgift eller Besvær. Tilfidesættelse af denne Pligt medfører Erstatningsansvar.

§ 117.

Naar Stævningsmænd og Parter have iagttaget de i §§ 111—115 givne Regler, anses Forkyndelsen eller Meddelelsen for lovlig, uagtet den ikke ved de trufne Foranstaltninger maatte komme til Paagjældendes Kundskab.